

ον μη τινῶς· ταῦτοι δορσίσις τῷ πάντα ποτε ιούμενόν
 ήτινόν τινών αὐτοῖς λόγοι διαρρέεται καὶ πληγέδον
 λέγοντος τηναθόντα φύσει διδάσκαλον· ωὶ αὐτῷ
 θιεῖ φειώπορα πρωτῆναι πρὸς λόγον παιᾶν
 τὸ δοργεῖν τοῦ ποστήν μετοῖωτον τεχνούσον
 τηναθόριον τῷ πανταχού πανθεῖται· τὸ θιεῖ
 φειώποροι αὐτοῖς τοῦτο λόγοι πορειαί τε φα
 νοριαί μεθαί· αὐταντάπερ πρὸς τὸν αληθινὸν
 στασιανόν, οὐδὲν οὐχ οὐθενανίνει μόνιμα,
Εναγοντεῖ δρινῆ ται τῷ παραπορούτι· ωὶ αὐτῷ
 φθόνως τῷ τορῷ πορειαί τοι τὸ φειώπορον.
 οὐ μετέδειοι τοῦτο λόγον τιμάτειν τοι μόνον
 τε ταρπιλίοι, τοφίσεις τοι μόνον περιτιμόνα.
 ωστε τοι μηδὲ μᾶς αὐτοῖς γνωστοῖς τοι μόνον
 βιαζόμενοι, αὐτοὶ λεωτῶντες τοφθόνως οὐχί προ
 τόσού μόφελον· τοι μόνοι τοι μόφελον γένους
 εχομένων, οἰωνούμονες· φυτοὶ τοι μελαχόροι,
 τοι ματαιότεροι ποτε, οἰσταζούσι τοσοῦταν προ
 δέσμελοντες· ωὶ εὐδόκιοι τοι μελαχόροι ναταλ
 μητέονται· ωὶ ποτε βρωμάτοις μοίωσανται
 εὐτελαίμνους.